

Seurakunta- tervehdys

1 / 2008

41. vuosikerta

Lappeenrannan ev.lut. seurakuntien tiedotuslehti

*Kristus kärsi meidän tuomiomme,
kuoleman hän kuolemallaan voitti.
Ihmetelkää Herran rakkautta:
Kristus on ylösnoussut!*

(Virsi 91:3)

Naiset pappeina 20 vuotta:

”Missä me olisimme ilman heitä”

PAPPISNAISET katsoivat yhteistyön hengessä eteenpäin työtään ja olemistaan pappina Helsingissä järjestetyllä media-aamiaisella 5.3. Ensimmäisten naispappien vihkimisestä tuli 6.3. kulluneeksi 20 vuotta.

– Papin tehtävä on olla rohkeasti pappi siellä, missä ihmiset ovat. On uskallettava osoittaa suuntaa. Ei ole väliä sillä, tuleeko viesti naisen vai miehen suusta. Papin tehtävä ei ole surra eikä olla rakastunut, vaan tehdä tilaa surulle ja rakkaudelle, sairaalasielunhoidon koulutussihteeri, pastori Sirkku Eho määritteli. Eho vihittiin papiksi vuonna 1992.

– Rippikoulupappina näen nuorten näkökulmasta, että kirkon sanoma poikkeaa radikaalisti siitä, mitä muu maailma viestittää. Missään muualla ei tällä hetkellä pidetä esillä sitä, että kelpaat sellaisena kuin olet. Olet Jumalan luomana tärkeä ja arvokas juuri tuollaisena, sanoi pastori Johanna Koivisto Espoon Olarin seurakunnasta. Hänet on vihitty papiksi vuonna 2002.

Koivisto totesi, ettei hän ole koskaan itse törmännyt pappautensa kyseenalaistamiseen siksi, että hän on nainen.

– Voi sanoa, että naisten pappuus on minun sukupolvelleeni itseäänselvyys. Keskustelu sen vastustamisesta tuntuu marginaaliselta, Koivisto sanoi.

Kysymykseen naisen valinnasta piispaksi Sirkku Eho vastasi: – Nainen valitaan, kun aika on. Tärkeintä on valita hyvä mies tai nainen. Ään-

tämisen tärkein peruste varmaan on, että ehdokkaasta on kuultu jotain hyvää.

Kirkossa olisi pappipula ilman naisia

Sekä emeritus arkkipiispa John Vikström että Helsingin hiippakunnan piispa Eero Huovinen muistuttivat siitä, että kirkossa olisi nyt pappipula ilman naisia.

– Missä me olisimme ilman heitä, totesi Huovinen omassa hiippakunnassaan 20 vuoden aikana 414 vihityistä naispapista.

– Olen kiitollinen ammattitaitoisista, sitoutuneista naisista, jotka ovat ottaneet kutsumuksensa vakavasti.

Vikström näki naiset kirkon voimavarana jo olemassaolollaan. Sillä, että nainen ja mies ovat yhdessä alttarilla, on perustansa luomiskertomuksessa ja siten kristillisessä ihmiskäsityksessä.

– Yhdessä mies ja nainen ovat Jumalan kuva, painotti Vikström.

Vikströmin mukaan naiset ovat myös tuoneet uutta ulottuvuutta esimerkiksi lapsi- ja perhetyöhön, sielunhoitoon ja kirkollisiin toimituksiin.

Naispappisuuden vastustajien pienevä joukko entistä tiukempi

Vikström muistutti, että vaikeita ongelmia naispappisuuskysymyksessä on ollut vain kahdessa prosentissa seurakunnista.

– Vastustajien määrä vähenee, mutta heidän pieni joukkonsa on sitä tiukempi. Lähellä on ajatus, että Luther-säätiö organisoituu ennen pitkää omaksi kirkokseen, Huovinen totesi.

Huovinen korosti, ettei seurakunnissa pidä toimia omien vaan yhteisesti sovittujen pelisääntöjen mukaan.

Vikström kertasi naispappisuuden hyväksymisen vaiheita. Hänen mielestään tärkein motiivi naispappisuuden hyväksymiselle nousi evankeliumista ja Jeesuksen radikaalisti uudesta suhtautumisesta naiseen.

Ongelmia oli tiedossa

Vikströmin mukaan päätöstä tehdessä tiedettiin, että yhteistyössä tulee ongelmia.

– Ajatus sellaisesta omantunnonklausuulista, jossa annettaisiin lupa kieltäytyä yhteistyöstä, oli mahdoton. Niille, jotka eivät hyväksyneet naispappuutta, haluttiin kuitenkin antaa kotipaikkaoikeus kirkossa. Siten syntyi yksi järjestys, johon papit sitoutuivat pappisvalassaan, ei kahta, Vikström korosti.

Vikström myönsi, ettei osaa vastata kysymykseen siitä, olisiko naispappisuuden vastustukseen pitänyt suhtautua tiukemmin jo aikaisemmin.

– En tiedä, osaako kukaan vastata siihen. En kadu sitä, että yritimme sovittelua. Tarkoitukseni oli toimia mahdollisimman pehmeästi, ettei jouduttaisi haavoille, Vikström pohdiskeli. (KT/PK)

Meidän kirkko – Osallisuuden yhteisö

Otsikko on otettu suoraan evankelisuterilaisen kirkkomme julkaisemasta strategiasta, joka julkaistiin tammikuun lopulla ja jossa on esitelty kirkkomme linjauksia vuoteen 2015 asti. Mietinnön mukaan kirkon arvoja ovat pyhän kunnioitus, vastuullisuus, oikeudenmukaisuus ja totuudellisuus.

Viime vuoden tilastojen mukaan noin 82 prosenttia suomalaisista kuuluu edelleenkin luterilaiseen kirkkoon. Tässä mielessä maamme on Euroopan maihin verrattuna uskonnollisesti poikkeuksellisen yhtenäinen.

Mikä sitten pitää suomalaiset kirkon jäseninä? Suomen Gallupin vuonna 2007 tekemän kyselyn mukaan tärkeimpiä syitä kirkkoon kuulumiselle ovat kirkolliset toimitukset sekä se, että seurakunnat ylläpitävät hautausmaita. Noin yhdeksän kymmenestä pitää näitä erittäin tai melko tärkeinä.

Lähes yhtä korkealle kyselyn mukaan nousevat myös kirkon tekemä diakoniatyö eli lähimmäisten auttaminen ja kristillisen perinteen ylläpitäminen. Myös se, että seurakunnat hoitavat ja pitävät kunnossa kirkollisia rakennuksia, on varsin tärkeää suomalaisten mielestä.

Sen sijaan jumalanpalvelukseen osallistuminen ja mahdollisuus käydä seurakunnan järjestämissä tilaisuuksissa ovat arvostusteikon häntäpäässä. Vain puolet suomalaisista kokee nämä erittäin tai melko tärkeiksi.

Nuoret aikuiset ovat kirkollemme haaste, sillä heille kirkon jäsenyys ei ole niin tärkeää kuin vanhemmille. Mietinnössä todetaankin, että kirkolla ei ole nuorten keskuudessa samaa auktoriteettiasemaa kuin vanhemman väestön parissa.

Rippikoulun käy kyllä edelleenkin noin yhdeksän nuorta kymmenestä. Leirimuotoinen rippikoulu onkin luterilaisen kirkon menestystuote, jota käydään ihailmassa kauempaakin. Mutta pari vuotta kestävä isovaiheen mentyä ohi, kiinnostus seurakunnan toimintaa kohtaa tuntuu katoavan.

Seurakunnissa tehtävä lapsi- ja perhetyö tavoittaa kuitenkin nuoria aikuisia vanhempia. Päiväkerhot, perhekerhot ja avoimet päiväkerhot ovat erittäin suosittuja ja tavoittavat nimenomaan niitä seurakuntalaisia, joilla ei muuten ole kiinteää yhteyttä seurakunnan toimintaan.

Kyselyn vastausten mukaan kirkkoon kuulumisen syissä on nähtävissä myös kirkon yhteisöä tukevat tehtävät. Näitä ovat tradition ylläpitäminen kasteen ja hautaan siunaamisen välityksellä ja toisaalta erityisesti heikoista välittäminen.

Lähes yhdeksän suomalaista kymmenestä pitää tärkeänä kirkollisten juhlahyöien kuten joulun ja pääsiäisen viettoa kristillisen perinteen jatkamisessa ja ylläpitämisessä. Joulun ja sitä edeltävä adventtiaika onkin kirkossamme noussut selvästi suosituimmaksi juhlaaudeksi. Pääsiäisen vietto on jäänyt vähemmälle huomiolle.

Toisessa kansankirkossamme, ortodoksisessa kirkossa, pääsiäisen on vuoden tärkein kirkollinen juhla. Vasta aivan viime vuosikymmenien aikana ovat pääsiäiseen liittyvät draamalliset esitykset saaneet yhä enemmän jalansijaa myös luterilaisissa kirkossamme.

Pääsiäiseen liittyvät Ristin tie -kulkueet, Ylös Jerusalemiin -tyyppiset tapahtumat ja näytelmät, joissa seurataan Jeesuksen viimeisiä päiviä ennen ristiinnaulitsemista, ovat tulleet yhä suosituimmiksi myös niiden keskuudessa, jotka eivät käy seurakuntien muissa tilaisuuksissa.

Lauritsalan seurakunnassa on jo vuodesta 1982 lähtien toteutettu Ylös Jerusalemiin -tapahtuma, johon on vuosittain osallistunut useita tuhansia kävijöitä. Myös Lappeen kirkossa palmusunnuntaisin esitetty Sinun edestäsi -näytelmä on vetänyt kirkon täyteen väkeä.

Pertti Kakkonen
toimitussihteeri

Pappisvihkimys Mikkelin tuomiokirkossa 31. elokuuta 1988. Tässä vihkimyksessä naiset olivat mukana ensimmäistä kertaa papiksi vihittävinä. Vihkimisen toimitti piispa Kalevi Toiviainen avustajineen.

Julkaisija:

Lappeenrannan seurakuntayhtymä, 41. vuosikerta
Lehti jaetaan maksutta kaikkiin talouksiin Lappeenrannassa

Vt. päätoimittaja:

Pertti Kakkonen

Toimitussihteeri:

Pertti Kakkonen, pertti.kakkonen@evl.fi

Toimituksen osoite:

Kirkkokatu 10, PL 45, 53101 Lappeenranta

Puhelin: (05) 6126 263, 040 779 5225

Paino: Saimaan Lehtipaino Oy

Kannen kuva: Mari Hirsikallio

Rippikoulun kautta eroon kirkosta!

TEORIAN JA käytännön eroa on määritelty monin tavoin. Minulle niiden ero on siinä, että se, mikä teoriassa ei mitenkään ole mahdollista, käytännössä kuitenkin tapahtuu!

Suomalainen ripari leireineen, isoiskoulutuksineen kaikkineen, on saanut osakseen kiinnostusta ja kiitosta maailmalla muissa kirkkoissa.

Siitä huolimatta nuo rippileiriään lämpimästi muistelevat entiset isokset eroavat muutta mutkitta äitikirkoistaan yhä sankkenevin joukoin Outo juttu, jota keski-ikäisen rovastin teologisella tietotaidolla on kovin työstä ymmärtää ja selittää.

Jokin syy siihen kuitenkin on!

Rippikoulu on varhaisen teini-ikäisen huikea kesäretki lapsuuden ja nuoruuden rajapinnalla. On selkeä päiväohjelma, jota voi samalla kertaa sekä noudattaa että äänekkäästi kritisoida. On ihanan kaihoisia lauluja, riehakasta iltaohjelmaa ja kaikki ne perinteiset rituaalit, jotka kaikki muutkin ovat saaneet aikanaan leirilä kokea. Ja sittenkin: Kaukana kavala maailma!

Riparilla ollaan oikeasti syvällisiä, mutta aikuisten ristiriitainen, intohimoinen, kipeä ja juonitteleva todellisuus on sieltä kaukana.

Niinpä, kun se sitten kohtaa opiskelu- ja työelämässä, pitää keinot siitä selviämiseen keksiä ihan itse. Mitä auttavat laulun sanat: ”Kerran usko lapsuuden sulla oli suloinen”, jos mustasukkaista partneria on pari tuntia rauhoitettava puolen tunnin myöhästymisen takia? Diakoniarasteilla ei sittenkään selvinnyt, miltä tuntuu mennä hakemaan diakoniaavustusta kaurapuurodieetin jälkeen.

No juu, nämä rinnastukset ovat kohtuuttomia, mutteivät tarpeettomia Jotakin puuttuu. Käydäänkö rippikoulua kirkkoa vai elämää var-

ten? Antaako osallistuminen siihen pakolliseen jumikseen kevättälvisenä sunnuntaiamuna vastauksia arjen monimutkaisuuteen kysymyksiin?

Voisi antaakin, jos asiat siltä kannalta ajatellaan. Meidän on kirkon työntekijöinä oltava kiinnostuneempia oikeista kysymyksistä kuin niistä oikeista vastauksista. Ylhäällä saarnastuolissa on uskallettava olla yhtä ymmällään kuin alhaalla kirkonpenkissä. Juuri siksi Jokelassa, katastrofin hetkellä kirkon ihmiset ja ihan tavalliset nuoret löysivät toisensa ja valvoivat ja itkivätkin yhdessä. Ihmisenä

oleminen yhdistää. Iloissa ja ahdistuksessa olemme samasta tomusta tehtyjä.

Niin vielä siunatuksi lopuksi; jos sitten klikattuaan itsensä eroon kirkosta päättäisikin liittyä siihen takaisin, niin saako edes pullakahvit kylkiäisenä hyvästä päätöksestä? Ken kirkkoon liittyy, hän sen kokee ja näkee!

Mikko Ojanen

Kirjoittaja on Lappeenrannan seurakunnan kappalainen.

Vapaaehtoistyö, tempaukset ja lyhyet projektit kiinnostavat nuoria aikuisia seurakunnissa

Valtaosa luterilaisista seurakunnista järjestää toimintaa nuorille aikuisille. Viime syksynä tehtiin kysely siitä, miten nuori aikuinen -työ on organisoitu eri seurakunnissa, kuka kohderyhmästä vastaa ja onko toiminnalle omaa budjettia. Kyselyyn vastasi 86 yli 13 000 jäsenen seurakuntaa.

Seurakunnat listaavat avaimiksi onnistuneeseen työhön muun muassa vapaaehtoistyön, mahdollisuuden toteuttaa itseään tai sen, että toiminta ei vaadi pysyvää sitoutumista. Myös erilaiset tempaukset tai projektit kuten matkat tai näytteleminen kiinnostavat. Varsinkin nuoret miehet tekevät mielellään jotain konkreettista.

Kysely nosti esiin mielenkiintoisia toimintaideoita. Esimerkiksi Helsingin Meilahden seurakunnassa mark-

kinoidaan nuorekkaasti toteutettua kodin siunaamistoimitusta Kämpän kodiksi -otsikon alla. Tampereella Suurella sydämellä -projektissa voi lyhyen koulutuksen jälkeen hakeutua erilaisiin vapaaehtoistehtäviin. Verkopalvelun kautta välitettäviiin tehtäviin kuuluvat esimerkiksi ”Omakaverina” oleminen kehitysvammaisen nuoren kanssa tai nettisivujen tekeminen syrjäytyneiden keskukselle.

Nuori aikuinen -työstä vastaa suurimmassa osassa eli 79 prosentissa seurakuntia joku työntekijä muun työnsä ohessa. Monessa seurakunnassa työntekijät suunnittelevat toimintaa yhteistyönä. Oma toimintaa nuorille aikuisille järjestää 69 prosenttia seurakunnista. Vuoden 2008 toiminnan painopisteeksi 13 prosenttia seurakunnista nimesi nuoret aikuiset.

Kysely tehtiin osana Kirkkohallituksen ja Kirkkopalveluiden Nuori ai-

kuinen kirkon jäsenenä -projektiä. Vuonna 2006 alkaneen kolmivuotisen projektin tarkoituksena on vahvistaa nuorten aikuisten kristillistä identiteettiä sekä tarjota seurakunnille ja järjestöille työvälineitä ikäryhmän tavoittamiseen.

Unelma matalan kynnyksen messusta

Oulussa nuorten aikuisten toiminnasta vastaa kaksi pappia, Nanna Helaakoski Tuuran seurakunnassa ja Kimmo Kieksi Karjasillan seurakunnassa. He järjestävät osin yhteistä toimintaa, koska nuoria aikuisia on Oulussa toiminnassa melko vähän. Myös kyselyssä todettiin, että nuoret aikuiset -työ kannattaisikin toteuttaa jonkinlaisella työnjaolla erityisesti suurissa kaupungeissa.

Helaakoski on huomannut saman, mikä selvisi kyselyssä: että monet nuoret

aikuiset eivät halua sitoutua säännölliseen toimintaan. Hän itse unelmoi hyvin matalan kynnyksen messusta. Nyt Oulussa järjestetään sunnuntai-iltaisin messuja, joissa musiikki on esimerkiksi Taize- tai Tuomaslauluja, vaikka messu ei noudatakaan suoranaisesti Tuomasmessun kaavaa.

Matalan kynnyksen messussa saisi halutessaan vain olla, hengähtää ja aistia pyhän. Osa tulee vaivautuneeksi jo kättelystä ovelta, koska he haluaisivat käydä kasvottomana katsomassa, onko tämä oma paikka, Helaakoski kuvaa.

Lapsi- ja perhetyö tavoittavat

Lapsi- ja perhetyö ja kirkolliset toimitukset tavoittavat suurimmat määrät nuoria aikuisia vanhempia. Perhekerhot ja muut perhetyön muodot ovat useimmissa seurakunnissa erittäin suosittuja ja tavoittavat nimenomaan niitä seurakuntalaisia, joilla ei muuten

ole kiinteää yhteyttä seurakunnan toimintaan.

Kun vielä parikymmentä vuotta sitten lapset saatiin usein vähän yli kaksikymppisinä, yhteys seurakuntaan ei päässyt välttämättä kokonaan katkeamaan. Nuoret aikuiset vanhemmat saattoivat siirtyä nuorisotyön piiristä lapsi- ja perhetyön toimintaan, sanoo projektisihteeri Sanna-Maaria Tornivaara Nuori aikuinen kirkon jäsenenä -projektista.

Nuorten aikuisten ikähaarukka on liukuva. Laajimmillaan se voi liikkua elämänsänteestä tai -tilanteesta riippuen 18-39 vuoden sisällä.

Koska lapset hankitaan nykyisin usein entistä myöhemmin, nuorisotyö ei kanna nuorten aikuisten toimintaan saakka. Ruuhkavuosia elävät aikuiset eivät myöskään usein halua sitoutua säännölliseen toimintaan. (KT)

Lähes 500 nuorta aikuista on maistanut kehitysmaan arkea

SUOMEN LÄHETYSSEURAN järjestämä työharjoittelu ulkomailla on avannut sadoille nuorille aikuisille yhteyden kehitysmaihin ja lisännyt ymmärrystä siellä elävien ihmisten elämästä. Joillekin harjoittelu maailmalla on merkinnyt kokonaan uuden suunnan ottamista tulevaisuuteen.

Vapaaehtoinen 2-3 kuukauden harjoittelu työalueella kuuluu Lähetysseuran nuorille aikuisille suunnattuun lähetystyön esikoulutukseen, jota on järjestetty vuodesta 1988.

Suomen Lähetysseuran esikoulutussihteeri Annamari Tuomelan mukaan kurssin suosio kertoo tiedonjanosta ja nuorten aikuisten kasvavasta halusta kantaa globaalia vastuuta.

Noin neljännes kaikista 20 vuoden aikana lähetystyön esikoulutuksen suorittaneista on halunnut ja päässyt työharjoitteluun kehitysmaahan. Esikoulutettuja on melkein 2000 ja heistä lähes 500 on saanut työharjoittelun kautta unohtumattoman kokemuksen kehitysmaassa.

Harjoittelijat ovat olleet monenlaisissa tehtävissä Lähetysseuran työalueilla eri puolilla maailmaa, eniten heitä on ollut Afrikassa. Parhaillaan työharjoittelussa on viisi: agrologi ja psykiatrinen sairaanhoitaja Nepalissa, lääkäripariskunta Angolassa ja atk-insinööri Tansaniassa Iringan yliopistossa.

Diakonia-ammattikorkeakoulun opiskelijat voivat sisällyttää esikoulutuksen osaksi tutkintoansa. Työharjoittelu on hyväksytty opintoihin kuuluvaksi kansainvälisyysharjoitteluksi jo kymmenkunta vuotta. Lähetysseura on yksi merkittävimmistä toimijoista, joka tarjoaa opiskelijoille työharjoittelun ulkomailla.

Seuraavat lähetystyön esikoulutuskurssit alkavat syksyllä Mikkelissä, Helsingissä ja Tampereella.

Lisätietoja verkosta: www.mission.fi/osallistu/koulutus sekä Annamari Tuomelalta p.(09)1297 328, [annamari.tuomela\(at\)mission.fi](mailto:annamari.tuomela(at)mission.fi)

Kuvassa tansanialaisia koululaisia keväällä 2007. Kuva: Timo Sepänen.

Lapsityön uudet kuviot seurakuntayhtymässä

Lappeenrannan seurakuntien lapsityössä on alkanut tämän vuoden alusta uusi aika, kun työmuodosta on tullut seurakuntien yhteinen samaan tapaan kuin esimerkiksi perheneuvonta, sairaalasielunhoito ja opiskelijatoiminta.

Päiväkerhotyö, avoimet päiväkerhot ja koululaisten iltapäivätoiminta ovat olleet seurakuntayhtymän yhteinen työmuoto jo pitkään, mutta nyt tähän joukkoon lisättiin paikallisseurakuntien pyhäkoulut, perhekerhot ja pikkulapsityö.

Seurakuntayhtymässä otettiin käyttöön jo viime vuoden alussa uusi hallintomalli, jolla pyrittiin vähentämään lukuisten johtokuntien määrää. Lapsityön osalta johtokunnat yhdistyivät yhdeksi lapsityön johtokunnaksi. Muilta osin lapsityö yhdistyi vasta tämän vuoden alusta. Ja lopullisesti uusi lapsityön toimintamalli käynnistyy uuden toimintakauden alkaessa syksyllä 2008.

Siirtymävaiheen käynnisti edellisen lapsityön ohjaajan siirtyminen eläkkeelle viime kesän lopulla. Uudessa lapsityön mallissa on johtava lapsityön ohjaaja ja kaksi muuta lapsityön ohjaajaa.

Johtavan lapsityön ohjaajan viran haku aika päättyi viikko sitten.

Muutosvaihe on parhaillaan meneillään ja se on kysynyt voimavaroja nykyisiltä työntekijöiltä.

Va. johtavana lapsityön ohjaajana toimii syksyyn saakka Kirsi Kosola. Hänen vastuullaan on päiväkerhotyö ja koululaisten iltapäivätoiminta.

Kirsi Kosola, Kati Kiiski ja Ritva Asikainen suunnittelemassa lapsityön syksyn toimintaa.

Lapsityön ohjaaja Ritva Asikaisen vastuualueena on pyhäkoulutyö ja verkostoyhteistyö.

Vs. lapsityön ohjaaja Kati Kiiski vastaa puolestaan pikkulapsityöstä sekä avointen päiväkerhojen ja perhekerhojen toiminnasta. Lapsityöstä vastaavana teologina toimii kappalainen, teol. tri Eeva Sisko Vaalgamaa Lappeenrannan seurakunnasta ja työmuodon vastaavana kirkkoherrana Jouni Turtiainen Lauritsalan seurakunnasta.

Muutos työllistää

Uuden hallintomallin sisään ajaminen

on ollut kuin liikkuvaan junaan hyppäämistä.

– Ei ole jäänyt mitään hengähdystaukoja uuden mallin käyttöönotto-vaiheessa, vaan kaikki on pitänyt tehdä täysillä, Kirsi Kosola toteaa.

Vaikka tässä uuden hallintomallin käynnistämässä onkin ollut puuhaa aivan riittämiin, on mallissa myös hyviäkin puolia. Esimerkiksi pyhäkoulujen opettajat ovat kokoontuneet yhteisesti pohtimaan ja miettimään asioita. Ennen kunkin seurakunnan pyhäkoulujen opettajat kokoontuivat keskenään.

Myös työn kokonaisvaltainen ke-

hittäminen ja lapsityön painopiste-alueiden määrittely mahdollistuu paremmin uudessa lapsityön mallissa.

– Nyt meillä on tiimi, jonka kanssa voi pohtia näitä lapsityön kuviota ja se on ollut myönteistä, Ritva Asikainen mainitsee.

Seurakuntayhtymän lastenohjaajista toistakymmentä on parhaillaan kouluttautumassa työn ohella Ruokolahdella Jaakkiman kristillisellä opistolla, jotta heillä olisi uusien vaatimusten mukainen iltapäiväkerhojen ohjaajan pätevyys. Tämäkin tuo oman lisämausteensa lastenohjaajien työjärjestelyjen soveltamisessa. Ja kun uusi johtava lap-

sityön ohjaaja on aikanaan valittu, on hänet myös perehdytettävä tehtäviinsä.

Lapsityön toimistot muuttivat viime kesän lopulla Valtakadulta Koulukadun varrelle Lappeenrannan seurakuntakeskukseen. Toimistosihteeriksi Terttu Immosen työhuone on katutasossa ja vieressä on myös Kirsi Kosolan työhuone.

Ritva Asikainen ja Kati Kiiski ovat saaneet työhuoneen saman talon toisesta kerroksesta. Tämä aiheuttaa hankaluuksia, kun yläkerran työhuoneet ovat neljän lukon takana. Asia-käyntien kannalta tämä on ongelmallista. Kirsi, Ritva ja Kati toivovatkin, että työhuoneet olisivat lähekkäin samassa kerroksessa, mutta vielä tähän tilanteeseen ei olla päästy.

Juhlat syksyllä

Seurakuntayhtymän päiväkerhotyö viettää tänä vuonna juhlavuottaan, sillä työn käynnistymisestä tulee kuluneeksi neljä vuosikymmentä. Varsinainen juhlapäivä on syksyllä sunnuntaina 5. lokakuuta eli Mikkelinpäivänä. Juhlapäivä alkaa jumalanpalveluksella Lappeen kirkossa, jonka jälkeen on juhlahahvit. Maanantaina 6.10. järjestetään Tunteet on -koulutus, johon kutsutaan päivällä lapsityössä toimivia ammattilaisia ja illalla on yleisöluentotilaisuus, jonka aiheena on lapsiperheen monet tunnehaasteet. Lastenhoito järjestetään luennon ajaksi.

Juhlaan toivotaan mukaan erityisesti päiväkerhotyössä pitkään toimineita lastenohjaajia, toiminnanohjaajia, lapsityön ohjaajia ja vuosien varrella päiväkerhoa käyneitä entisiä kerholaisia perheineen. (PK)

Lapsityön kevään toimintaa

Lapsityö tavoittaa viikoittain noin 800 seurakuntalaista. Perhekerhoihin, avoimiin päiväkerhoihin ja pyhäkouluihin voi tulla mukaan ympäri vuoden. Perhekerhot ja avoimet päiväkerhot kokoontuvat seuraavasti:

Perhekerhot:

- Lrannan srk-keskus, Koulukatu 10, ke klo 9.30
- Kaislarannan leirikeskus, Sarmaltie 14, to klo 9.30
- Mäntylän kerhohuone, Mäntyläntie 7, ma klo 9.00
- Hytin VPK-talo, Hytintie 88, to klo 9.00
- Pontuksen srk-koti, Juusteenkatu 29, pe klo 9.30
- Lauritsalan srk-koti, Keskuskatu 1, ke klo 9.30
- Sammonlahden kirkko, Hietakallionkatu 7, ke ja pe klo 9.30
- Nuijamaan srk-talo, Tassiantie 7, ma klo 10

Avoimet päiväkerhot:

- Kivisalmen kerhuone, Saarenkatu 3, ma klo 9.15
- Nurmelan nurkka, Nurmelankatu 14, pe klo 9.15
- Mustolan kerhomökki, Mustolankatu 37, to klo 9.15
- Karhuvuoren srk-koti, Karhuvuorenkatu 19, ti klo 9.15
- Vainikkalan srk-talo, Rikkiläntie 38, pe klo 9.00
- Uus-Lavolan srk-koti, Poronkatu 14, to klo 9.00

Pyhäkoulut:

Lappeenrannan seurakunta:

- Kilpukkakatu 12 klo 11 Jaana Lehtoviidan kodissa 13.4.
- Lappeenrannan kirkon alasali klo 10 sunnuntaisin parittomilla viikoilla
- Nurmelankatu 14 (kerhohuone) sunnuntaisin klo 15: 16.3., 13.4. ja 27.4.
- Lepolan rukoushuone erikseen sovittuina aikoina

Lappeen seurakunta:

- Kasukkala klo 11 parillisilla viikoilla sunnuntaisin Eeva Kaipian kodissa

– Simolan koululla joka sunnuntai klo 12

– Korkea-ahon pyhäkoulu klo 10 silloin tällöin kokoontuvana

Sammonlahden seurakunta:

– Sammonlahden kirkon päiväkerhotiloissa joka sunnuntai klo 10

Lauritsalan seurakunta:

- Luukas, seurakuntakodilla klo 12, kaakaopyhäkoulu joka sunnuntai
- Kanavansuu, Taaplaajankatu 22, kerhohuoneella klo 12 joka sunnuntai

Nuijamaan seurakunta:

– seurakuntatalolla perjantaisin klo 13.30

Lisäksi nettipyhäkoulu löytyy osoitteesta: www.pyhakoulu.fi tai <http://yhdistyksen.etela-karjala.fi/pyhakoulu/>

Perhekerhot

- 16.3. Palmusunnuntain perhekerho klo 12 Lappeenrannan kirkossa
- 16.3. Odottavien äitien kirkko klo 10 Lappeen kirkossa
- 24.3. Mukulamessu klo 10 Sammonlahdessa, Lapsikuoro
- 3.3. klo 9 Lumikirko Vainikkalan koulun laavulla
- 30.3. Lumikirko klo 15 Ristikankaan kappelin läheisyydessä
- 6.4. Hyvä Paimen-lastenvirsikirko klo 10 Nuijamaalla
- 13.4. Körö körö –kirkko klo 16 Lappeenrannan kirkossa
- 13.4. Perhekerho klo 14 Karhuvuoren srk-kodilla
- 20.4. Pitsakirkko klo 12 Lauritsalan srk-kodilla
- 11.5. Helluntain perhemessu klo 10 Sammonlahdessa, lähetyslounas
- 26.5. Mukulamessu klo 18 Lappeenrannan kirkko

Lisäksi

- 20.4. klo 15 Sammonlahden lapsikuorojen konsertti Sammonlahden kirkossa
- 27.4. klo 13 Pyhäkoululauluista lastenvirsiin 1920 luvulta alkaen, Lappeenrannan kirkon alasali, Marjo-Riitta Lehtonen

Evankelioimisen paloa ja herätyksen janoa

Etelä-Saimaan Kansanlähetyks 40 vuotta

Etelä-Saimaan Kansanlähetyksi on toiminut Lappeenrannassa, Imatralla ja lähiseuduilla nyt 40 vuotta. Alkuaikojen evankelioimisnäky ei ole sumentunut, vaikka toiminta on muuttanut muotoaan. Tämän päivän työmuotona toimivat mm. Alfa-kurssit ja evankelioimisralla työstetään Uskon Vuoksi -missiota Imatralla.

Herätysten sykkeessä

1960-luvulla vahvat herätyksen tuulet puhalsivat ympäri Suomea ja loivat edellytykset uuden herätysliikkeen syntyyn. Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetyks perustettiin keväällä -67 ja vuoden päästä huhtikuussa -68 Etelä-Saimaan alueelle rekisteröitiin uusi Kansanlähetyksen piiri-järjestö.

60- ja 70-lukujen toiminta oli täynnä intoa ja paloa. Mm. vuoden -67 maallikkojen koulutuspäivät keräsivät Lappeenrantaan parhaimmillaan 200 osallistujaa ja kesällä -68 Kansanlähetyksen herätyspäivät kestivät yhdeksän päivää Lappeenrannan vapauden aukiolla.

Herätyksen luonnollinen purkautumistie on evankelointi ja maakunnan asukkaiden evankelioimisen rinnalle syntyi Kansanlähetyksen näky ”evankeloida kansat evankelioimaan kansoja”.

Herätystä oli erityisesti nuorten ja nuorten aikuisten joukossa. Etelä-Saimaan piiriyhdistyksen perustajajäsenten keski-ikä oli 31,5 vuotta.

Maila Malmi on ollut Kansanlähetyksen toiminnassa alusta asti. Omasa uskoon tulostaan hän kertoo:

– Meillä oli kristilliset opiskelijapäivät tyttölyseossa joulun alla -52 ja siellä minä koin vahvan synnintunnon, aivan kuin sormi olisi painettu suoraan tiettyihin synteihini. Juttelin sielunhoitajan kanssa ja sain traktaatteja, jotka tuntuivat puhuvan suoraan minulle.

Uskon Vuoksi -missio on Imatralla ensi syksynä. Kuvassa Kansanlähetyksen nuorten katubändi Oleksilla Lappeenranta-mission aikaan kesällä 2006. Suvi Eskelinen (vas.), Nicolas Martines, Heidi Tuikkanen, Annastiina Rantalainen, Leena Reinikainen ja Raimo Survo.

Seuraavana päivänä Lappeenrannan kirkossa oli jumalanpalvelus, jossa armo kirkastui minulle ja seppä oli oikein taivasjuhla!

Sittemmin Maila oli puolisonsa Kyöstin kanssa mukana mm. tukemassa Inkerin kirkon työtä 10 vuoden ajan. Työvuosiin mahtui monenlaista toimintaa, etsivän ja kutsuvan työn muotoja sekä tapahtumia. Malmi saivat seurata kirkkojen kasvua ja kehittymistä.

– Olin Aunuksen kirkolla mukana seurakunnan lapsityössä ja nuoret seurailivat siinä sivussa. Yksi toisensa jälkeen nuorille syntyi oma usko ja into Jumalan työhön. Niin he ottivat lapsityön käsiinsä. Sain olla oikein näköalapaikalla katsomassa, kuinka Jumala tekee työtä, kertoo Maila antoisimpia muistojaan.

Maallikkoliikkeen tätä päivää

Tällä hetkellä Etelä-Saimaan piiri toimii aktiivisesti ja toiminnan mahdollistavat useat kymmenet vapaaehtoiset. Kotimaan toiminnan talous on yksityisten uhraajien ja Jumalan siunauksen varassa. Palkattuja työntekijöitä on kolme, toimistos sihteeri Maija-Liisa Vainikka, piirinjohtaja Harri Silvolahti ja nuorisosihteeri Mari Laine.

Toimintaa on ympäri maakuntaa sekä seurakuntien kanssa yhteistyössä että kodeissa kuin Raatimiehenkadun lähetyksodillakin. Piirin ystävälehti Yhdessä kopsahtaa n. 700:aan postilaatikoon.

F5-jumalanpalvelus ja Alfa-kurssi ovat Lappeenrannassa toiminnan ydin. F5-jumalanpalvelus on Lappeenrannan seurakunnan ja Kansan-

lähetyksen yhteinen koko perheen jumalanpalvelus Lappeenrannan kirkossa. Alfa on kurssi uskosta etäännyneelle tai uskon asioita pohtivalle.

Nuoret aikuiset kokoontuvat Imatralla ja Lappeenrannassa viikoittain. Lappeenrannassa nuorille ollaan aloittamassa uutta matalan kynnyksen toimintaa; kahvila Välikäsi avaa oviin nuorille kevään mittaan.

Uskon Vuoksi -Missio

Evankelioimisen näky elää Etelä-Saimaalla edelleen. Yksi näyn ilmenemis-

muoto on rukouksen ja käytännön valmistelujen työmaa mission eteen, joka on Imatran urheilutalolla 9.-12.10.2008. Piirinjohtaja Harri Silvolahti kokee mission järjestämisen kutsuustyönään ja toivoo mission taivoittavan mahdollisimman monia:

– Toivon, että Imatran Missio voisi olla koko Etelä-Karjalan yhteinen tapahtuma. Kalevi Lehtinen on yksi kuuluisimpia suomalaisia pastoreita Euroopassa. Kalevi on ollut pääpuhujana monessa tapahtumassa, kuten mm. Jumala on missiossa Lappeenrannassa -06. Hän pystyy hyvin kohtaamaan tämän päivän suomalaista samalta tasolta. Tapahtumassa on mukana mm. Anne Pohtamo ja Pekka Simojoki.

Missiota edeltää kaikille uskoville tarkoitettu koulutustilaisuus, jossa Kalevi Lehtinen antaa valmiuksia kertoa luontevasti evankeliumia tämän päivän ihmisille.

Unelmana herätys

Kansanlähetyksellä rukoillaan ja toivotaan herätystä, niin nuorten kuin aikuisten parissa. Samalla pohditaan, olemmeko valmiita, kun herätys tulee. Harri kokoaa unelman:

– Unelmoimme sitä, että herätys voisi koskettaa meitä uskoviakin. Minun toiveeni on, että Pyhä Henki saisi jatkuvasti täyttää meitä, että Jeesuksesta ja Raamatusta tulisi tärkeämpiä. Syttyisi halu rukoilla muiden puolesta ja kertoa heille Jeesuksesta. Uudistuksen myötä armolahjat voisivat olla yksi osa toiminnassa.

Herätys ja sen syyttämä palo viedä evankeliumia ei siirry sukupolvelta toiselle automaationa, vaan Jumalan työnä kussakin yksilössä erikseen. Jumalalla on voima syyttää, uudistaa ja yllättää, Jeesuksen rohkaisevat sanat ovat luotettavat: ”Pyytäkää, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan.”

Mari Laine

Hanki elämä -tapahtuma käynnistyi Lauritsalassa

LAURITSALAN SEURAKUNNASSA on käynnistynyt Hanki elämä -niminen kaikille avoin tapahtuma, jota ei toteuteta kuitenkaan seurakunnan omissa tiloissa, vaan Lauritsalan työväentalolla Hakalissa.

Mutta mistä sitten sai alkunsa idea tällaisesta tapahtumasta ja varsinkin sen toteutuspaikasta työväentalosta?

Ajatusta ovat kehittäneet Teuvo Eskelinen, Jari Korhonen, Paula Friberg, Seija Metsälä ja Saara Kettunen. Saara toteaa, että Teuvo taitaa olla idean alkuperäinen esittäjä. Ryhmä oli pannut merkille, että seurakunnan jumalanpalveluksissa ei käy kovin runsaasti väkeä ja ne, jotka käyvät ovat yleensä samoja ihmisiä viikosta toiseen.

Niinpä syntyi ajatus matalan kynnyksen paikasta, jonne voisivat tulla

Työryhmän jäsenet Teuvo Eskelinen (vas.), Seija Metsälä ja Saara Kettunen Puodissa ja Pannussa keskustelemassa tilaisuuksien puhujavieraita. Mukana oli myös pastori Pekka Tuomaala Vapaaseurakunnasta, joka oli mukana helmikuussa järjestetyssä tilaisuudessa.

nekin, jotka arastelevat seurakunnan tiloihin astumista. Ainakin ensimmäinen tammikuussa järjestetty tilaisuus tuotti mukavan väkimäärän, yli puolen sataa henkeä ja helmikuussakin oli noin 60 osallistujaa. Osallistujien joukossa oli ilmeisen paljon niitä, joita ei näy seurakuntien muissa tilaisuuksissa.

Jokainen tilaisuus alkaa ruokatarjoilulla ja sen jälkeen on todistuspuheenvuoro. Musiikkina on tuttuja hengellisiä lauluja. Seurakuntien työntekijöiden lisäksi mukana voi olla myös puhujia esim. Vapaaseurakunnasta tai Helluntaiseurakunnasta.

Tilaisuuden lopussa on mahdollisuus henkilökohtaiseen esirukoukseen, tai esirukousohjeiden jättämiseen. Saara Kettunen kertoo, että

koko toiminnan taustalla on paljon rukousta ja myös rukoilijoita. – Ilman rukousta ei tästä toiminnasta tulisi mitään.

Maksuttoman ruokatarjoilun mahdollistavat paikalliset ruokakaupat antamalla alennusta tarvikkeiden ostosta. Myös lahjoituksia on saatu. Seurakunnan varoja ei tähän tapahtumaan kuitenkaan käytetä. Työväentalon vuokrat on kohtuullinen, koska Hanki elämä -tapahtuma on samana päivänä kuin tanssit, joita varten talo talvella lämmitetään.

Seuraava tapahtuma järjestetään tasan kahden viikon päästä 27. maaliskuuta. Tilaisuudet ovat kunkin kuukauden kolmantena torstaina kello 18 seuraavasti: 27.3., 17.4., 15.5., 14.6. (lauantai), 21.8., 18.9. ja 16.10.

Nuijamaan kirkon alttariteoksen Ristiltä otto on tehnyt kuvanveistäjä Armas Tirronen. Teos on vuodelta 1948.

Kristinuskon synnytystuskat

Kirkko syntyi sen uskon varassa, että Kristus nousi kuolleista ja vaikuttaa edelleen keskuudessamme, kertoo professori Lars Aejmelaus.

”Aamuisen hämärän ja usvan läpi vene lähestyi Galileanjärven rantaa. Seitsemän kalastajaa oli palaamassa koko yön kestäneeltä tuloksettomalta pyyntiyritykseltä. He olivat elämässään pettyneitä miehiä”, aloittaa eksegetiikan professori Lars Aejmelaus massiivisen teoksensa Kristinuskon synty.

Hän maalaa kuvan kovia kokeneista opetuslapsista, jotka olivat nähneet suurten toiveidensa valuvan hiekkaan Mestarinsa mestaamisen myötä.

Pietari oli pettynyt itseensäkin. Hän ei ollut kestänyt koetusta. Se, mihin hän oli kiinnittänyt koko elämänsä, oli sortunut.

”Kun väsynyt mies kohotti katseensa hän oli erottavinaan järven rannalla hahmon, jossa oli jotakin tuttua. Pietarin sydän alkoi sykkiä voimakkaasti. Hämmästyksen sekoittui yhtä aikaa kauhua ja riemua. Oliko tämä mahdollista? Saattoiko hän uskoa aistejaan? Oliko tuo hahmo todellakin Mestari?”

Kristus elää, mitä se merkitsee minulle?

Ylösnousemus kristinuskon alkuräjähdyksenä

Kristinusko lähti liikkeelle pienen joukon käänteentekevistä kokemuksista. Maahan lyötyjen, kotikonnuilleen opetuslasten täydellisen tappion tunnelma vaihtui kaikkien yllätykseksi rohkeuteen ja uskoon, jonka voima on kantanut meidän aikoihimme asti.

Jeesus-liike levisi räjähdysmäisesti Välimeren ympäristössä. Ensimmäiset kristityt saivat kokea vainoja ja kärsimyksiä, mutta mikään ei voinut pidätellä heitä viemästä sanomaansa eteenpäin.

Väitteet ”juutalaisten kuninkaan” kuolemasta olivat heistä niin vahvasti liioiteltuja, että he olivat valmiit puolustamaan näkemystään henkensä kaupalla. (Kristittyjä vainotaan toki tänäkin päivänä eri puolilla maailmaa, mikä Suomessa helposti unohtuu.)

Jeesuksen paluun pitkittyminen porvarillisti kristittyjä

Ensimmäisen sukupolven kristityt uskoivat, että Jeesus palaisi jo heidän elinaikanaan. Alkukristittyjen ajattelun ja elämänmuodon oli sopeuduttava siihen, että kirkko toimisi tässä maailmassa ehkä pitkänkin aikaa.

Tämä muutti perspektiiviä pari piirua Jeesuksen pikaista paluuta eli paruusi-aa pidemmälle.

Lars Aejmelaus käyttää kehityksestä ilmausta ”porvarillistuminen”. Arjen ja perhe-elämän haasteisiin jouduttiin vastaamaan toisella tavalla kuin silloin, kun luultiin eletävän kirjaimellisesti kuin viimeistä päivää. Hiljainen ja rauhallinen kotielämä nousi arvoonsa aktiivisen evankelioimisen rinnalle.

Seurakuntaelämä järjestäytyi ja virkoja perustettiin. Yli-innokkaiden ”hurmahenkien” tyynnyttelyn lisäksi piti alkaa vahvistaa uskossaan väsähtäneitä.

Sanoma Kristuksesta haluttiin varmistaa myös kirjalliseen muotoon. Ensimmäisenä ehätti Paavali kirjeineen 50-luvun alussa. Evankeliumeita alettiin kirjoittaa 70-luvulta lähtien.

Ristiriitojen kanssa on eletävä

Evankeliumit ovat kertomuksia Jeesuksen toiminnasta ja opetuksista. Kirjoittajien kriteerinä ei ollut historiallinen tarkkuus, vaan se miten kertomukset välittivät evankeliumia eteenpäin. Uuden testamentin ensisijaisena tarkoituksena on Lars Aejmelauksen mukaan synnyttää uskoa Vapahtajaan.

Alkuseurakunta ei ollut vain yhteen hiileen puhaltava joukko. Alusta lähti-

en oli kiistoja siitä, kuka on lähimpänä totuutta.

Esimerkiksi uskon ja tekojen suhteista sekä kristityltä vaadittavasta etiikasta on aina ollut erimielisyyksiä. Innokkaat ”äsken kääntyneet” ovat syyttäneet ”laitostunutta” kirkkoa hengen palon puutteesta. Valtakirkon veltoiksi väitetyt edustajat taas ovat kohotelleet olkapäitään: parin sukupolven päästä teidänkin joukkonne on käänteissään hidas perinneliike...

Ristiriitojen kanssa on opittava elämään. Vain harvat kristityt ovat saaneet kokea jo maan päällä rikkumattontta rauhaa ja harmoniaa.

Vieläkö kirkossa on virtaa?

Kirkosta ja kristityistä on kautta kirkkohistorian ollut helppoa osoittaa suuria inhimillisiä heikkouksia. Kirkko on kerta toisensa jälkeen kangistunut kaavoihinsa ja tehnyt pahoja virheitä. Mutta se on myös uusiutunut ja korjannut kurssiaan.

Onko kristinuskossa vielä samantyyppistä voimaa ja dynamiikkaa kuin silloin, kun Ylösnouseen Kristuksen kohdanneet ihmiset lähtivät levittämään sanomaansa?

Kristinuskolla on yllättävän monelle suomalaiselle paljonkin merkitystä. Puhumattakaan yhteiskuntamme henkisestä arvopohjasta.

Tieteellisen tiedon ja kriittisen ”liberaalin” raamatuntutkimuksen kuvi-

teltiin vetävän kristinuskolta maton alta, mutta toisin kävi. Nerokkaimmatkin tutkijat ovat uskon totuusarvoa punnitessaan samassa asemassa kuin kuka tahansa kirkossakävijä.

Mitkään tutkimustulokset eivät pysty todistamaan, onko Kristus todella Ylösnoussut ja elävä, kuten hänen seuraajansa väittävät. Vastauksen etsijät voivat saada asiasta selvää vain noudattamalla Jeesuksen kehotusta ”seuraa minua!” – jättäytymällä Jumalan lupausten varaan.

Siinä mielessä nykyihminen on samassa asemassa kuin alkukristityt.

Vanhon hyvien aikojen haikkailijat voivat katsoa ympärilleen: Muutaman hämmennyneen opetuslapsen joukosta on kasvanut toimintamuotojaan ja vauhtiaan kuin sika juoksuaan parantanut kirkko, jonka kaikilla kolkilla kasvetaan uskoon, että Ylösnoussut on keskuudessamme. Ja yritetään elää ihmisiksi.

Kristinuskon synnytystuskat ovat olleet kovat Betlehemin pahoilta lähtien, mutta pääsiäisjuhlaan on yhä hyvät syynsä.

Janne Villa

Artikkelin asiatiedot perustuvat Lars Aejmelauksen kirjaan Kristinuskon synty (Kirjapaja 2007). Uuden testamentin ajanhistorian ja teologian esittelevä teos on kattava esitys kristinuskon alkuvaiheista.

Pääsiäinen ennen vanhaan

Muistan lapsuuteni pääsiäisestä muutamia lämpimiä asioita. Äidillä oli tapana tehdä pääsiäismäämiä laakeassa emaloidussa astiassa ja erityisesti äidin tekemä määmi oli maailman parasta.

Pääsiäinen oli myös kananpoikasten aikaa ja meillähän kanoja riitti. Omassa karjasuojassa oli eristettynä tilava ”huone” kanoille, jotka olivat hyvin kiitollisia kevään ensimmäisistä ruohotupoista joita kannoimme multineen kanalan lattialle. Myöskin kalkki oli kanoille mieleen ja sitä ne saivat hienoksi hakatuista kananmunakuorista.

Pääsiäisenä saattoi sattua, että saimme ihailtavaksi oikeita pääsiäistipuja, joita siskot toivat sisälle. Me pojat vähän nauroimme asialle, sillä ne saattoivat ruikata muistomerkin liinalle, jos ei ollut varovainen.

Pääsiäisenä saatiin myös virpopalikat. Virpovitsat oli valmisteltu äidin ohjauksessa ja jokaisessa kreppipaperikukassa piti olla sievästi ”käpristyvät” lehdet ja vielä hedelehtisuikalet keskellä.

Kananmunien värjäys kuului asiaan. Minä en tosin hirvinnyt tyhjentää niitä niin kuin isosiskot, puhaltamalla.

Pääsiäisen tunnelma oli valoisa ja se kertoi kevään ihmeestä ja valon voitosta. Me lapset aistimme sen omalla tavallamme. Ajattelimme, että kohta alkavat kevään puuhut, kalastukset ja muut. Toki meille kerrottiin pyhäkoulussa, jota siskojen kanssa kävimme, Kristuksen sovitystyöstä ja pääsiäisaamun ihmeestä.

Pitkänäperjantaina ei saanut lähteä kotoa. Hiljennyttiin, kuunneltiin radiosta hartaita ohjelmia, syötiin niukasti. Mielestäni pääsiäisen ihme on suurinta, mitä ihmiskunnalle on tapahtunut

Lauritsalan seurakunnan pääsiäistapahtumassa seurataan Jeesuksen kärsimystien vaiheita aina tyhjälle haudalle asti.

Kristuksen syntymän ohella. Sen aistimme me pienet lapset yhdessä vanhempien kanssa, jotka toimittivat juhlapyhinäkin maaseudun askareita, karjanhoitoa ja taloudenpitoa, mutta juhlavammin, kuin siirtäen osan pyhydestä karjasuojankin puolelle.

Ortodoksinen pääsiäinen

Nuorempana en tiennyt paljokaan ortodoksisesta pääsiäisenvietosta. Ajattelin ortodoksien laulut ja messuamisen vähän vieraana luterilaiseen tyyliin. Myöhemmin olen joutunut seuraamaan läheltä ortodoksista pääsiäisen viettoa. Ortodokseille pääsiäinen on kirkkovuoden suurin juhla.

Ortodoksit aloittavat pääsiäiseen valmistautumisen ns. Suurella paastolla, joka alkaa laskiaisenaan.

Paastoruokiin kuuluu ennen muuta kala, mutta liharuuat hyvin harvoin. Paasto tarkoittaa laskeutumista hiljaisuuden, mietiskelyn, rukouksen ja nähläntunteenkin avulla pääsiäisen suureen juhlaan, Kristuksen kuolleista nousemiseen.

Pääsiäisyö on ortodokseille tärkeä. Kirkkokansa, johon liittyy paljon myös luterilaisia, kokoontuu ortodoksisen kirkon eteen ja yhdessä papin kanssa lauletaan: ”Kristus nousi kuolleista, kuolemalla kuoleman voitti, Kristus nousi kuolleista, kuolemalla kuoleman voitti, Kristus nousi kuolleista, kuolemalla kuoleman voitti.”

Ortodoksit kantavat tuohuskynttilöitä ja ikoneita kulkueessa, joka kiertää kirkon keskiön aikoihin. Muistan miten itse pelkäsin Pauli-poikani pa-

lelluttavan kylmässä kevätyössä itsensä ilman päähinettä, mutta hyvinpä siitä selvitettiin.

Pääsiäisaamu, pääsiäisyön palveluksen jälkeen, on ortodokseille ilon ja riemun sekä valon juhlaa. Pöytä on katettu kukkuroilleen herkkuja, suklaamunia, kulitsa-nimistä kirkkoleipää, pashaa, ja monta muuta. Mitään ei pidä juhlapöydästä puuttuman. Moni harras ortodoksi syökin mielellä. Onhan takana pitkä paasto aika.

Ortodoksipapit vierailevat pääsiäisen aikaan seurakuntalaisten kodeissa ja tervehdyksiä vaihdetaan. Eräs tapa on kristottaminen, jossa ortodoksit suutelevat toisiaan poskille ja sanovat vuorosana: ”Kristus nousi kuolleista. Totisesti nousi.”

Pääsiäisenä Egyptissä

Läksin pääsiäislomalla Kairoon, Egyptiin. Opas kertoi perillä, että kyseinen aika on islaminuskoisille ns. ”ramadan-aika” jolloin pidättydytään tiettyinä aikoina syömisestä ja päihdyttävien juomien käytöstä. Ramadan-aika näkyi kaduilla siten, että kovaäänisistä alkoi rukoushetken aikaan kuulua islamilaista messua ja tämä oli merkki hiljentymisestä.

Sain myös vierailta islamilaisessa tempelissä, jossa lattialla olevalla kokolattiamatolla oli kymmenittäin egyptiläisiä miehiä viettämässä rukoushetkeä. Hartaus huokui heidän olemuksestaan. Monet olivat polvillaan, jotkut suutelivat maata rukouksen kestäessä.

Ajattelin silloin perhettäni Suomessa. He viettävät pääsiäistä Suomen kirkon tyylillä. Ajattelin, että ihmisten hartaus on yhtäläistä eri uskonnoissa. Islamilaisten jumala on Allah, joka määrää erilaisia asioita kuin luterilaisen Jumala. Mutta ihmisellä, olipa minkä uskonnon edustaja hyvänsä, on syvä kaipaus Jumalan lähelle.

Näin matkallani muutakin. Vierailin Saharan autiomaahan pystytetyssä luostarissa, joka oli tehty osittain savenesta ja hiekasta. Tutustuin tämän koptilaisen luostarin munkkiin, joka keitti minulle yrttiteetä, joka poisti mahataudin oireet.

Totesin taas, että luostarin eläjästä huokuu samanlainen pyhyys ja rauha ollaanpa Saharassa tai Heinäveden Valamossa. Eikö lienekin tyypillinen piirre ihmisille, jotka viettävät aikaansa rukoillen ja tutkien sielunelämäänsä.

Palasin matkalta pääsiäisen jälkeen. Sain vielä osallistua omankin perheen pääsiäisjuhlaan, joka ei ollut kokemuksistani vähäisin.

Jouko Varonen

Pääsiäinen seurakunnissa

Su 16.3. palmusunnuntai

- klo 10 jumalanpalvelukset kaikissa kirkoissa (huom! Lappeenrannan kirkossa klo 12)
- klo 13 jumalanpalvelus Alakylän koululla
- klo 14 hiljaisen viikon tilaisuus Viljärven koululla
- klo 18 Sinun edestäsi -pääsiäisnäytelmä Lappeen kirkossa
- klo 18 Tuomasmessu Sammonlahden kirkossa
- klo 18.30 hiljaisen viikon ilta Rapattilan leirimajalla

Ma 17.3.

- klo 18 ahti I, ehtoollinen, Lappeenrannan kirkko
- klo 18 hiljaisen viikon iltahartaus Kourulan srk-kodilla
- klo 20 ahtisaarna, Lauritsalan kirkko

Ti 18.3.

- klo 11 päivämessu Lappeen kirkossa
- klo 13 viikkomessu Nuijamaan kirkossa
- klo 14 hiljaisen viikon päiväehtoollinen, Sammonlahden kirkko
- klo 17 pääsiäisrunoja ja musiikkia, Carmina-ryhmä, Lrannan kirkon alasali
- klo 18 ahti II, ehtoollinen, Lappeenrannan kirkko
- klo 18.30 hiljaisen viikon tilaisuus Simolan koululla
- klo 19 hiljaisen viikon ilta Konnun kylätalolla
- klo 20 ahtisaarna, Lauritsalan kirkko

Ke 19.3.

- klo 13 hiljaisen viikon tilaisuus Haapajärven koululla
- klo 18 ahti III, ehtoollinen, Lappeenrannan kirkko

- klo 19 Mozartin Requiem Lappeen kirkossa, Lrannan kaupunginorkesteri, Etelä-Karjalan Klassinen kuoro ja solistit
- klo 20 ahtisaarna, Lauritsalan kirkko

To 20.3. kiiristorstai

- klo 18 kiiristorstain iltamessu Lrannan kirkko, Lauritsalan ja Nuijamaan kirkossa
- klo 19 kiiristorstain iltamessu Lappeen ja Sammonlahden kirkossa

Pe 21.2. pitkäperjantai

- klo 10 jumalanpalvelukset kaikissa kirkoissa
- klo 15 Jeesuksen kuolinhetken hartaus Ristikankaan kappelissa
- klo 18 Jeesuksen hautaamisen muistohetki Lepolan kappelissa
- klo 18 ”Surun huoneet”, runo- ja musiikkihetki Sammonlahden kirkossa, kirkkokahvit, johon kutsutaan erityisesti lähiaikana omaisensa menettäneitä

La 22.3.

- klo 23 pääsiäisyön messu Lappeenrannan, Lauritsalan ja Nuijamaan kirkossa
- klo 23 pääsiäisyön messu Sammonlahden kirkossa, jonka jälkeen nyttikestit

Su 23.3. pääsiäispäivä

- klo 8 pääsiäisaamun messu Sammonlahden kirkossa, jonka jälkeen nyttikestit
- klo 10 jumalanpalvelus Lappeen, Lappeenrannan, Lauritsalan ja Nuijamaan kirkossa

Ma 24.3.2. pääsiäispäivä

- klo 10 jumalanpalvelus Lappeen, Lauritsalan ja Nuijamaan kirkossa
- klo 10 Mukulamessu Sammonlahden kirkossa, jonka jälkeen keittolounas
- klo 10 Rauhanyhdistyksen messu Lappeenrannan kirkossa

Ylös Jerusalemiin
pääsiäistapahtuman yleisöajat
löytyvät lehtemme
takasivun ilmoituksesta.

Arvo Ruskovaaran elämää ja työtä muisteltiin

Tämän kuun alussa tuli kulu-neeksi seitsemän vuosikymmentä Arvo ”Jarru” Ruskovaaran (1915-1982) tulosta Lappeen NKY:n poikatyön sihteeriksi Lauritsalaan. Sunnuntaina 2. maaliskuuta pidetyssä tilaisuudessa Lappeen seurakuntasalissa olikin runsaasti Jarrun ystäviä muistelemassa hänen työtään.

Rovasti Heimo Lipiäinen ja rehtori Esko Kaarna kertoivat lähes neljä vuosikymmentä Lappeen seurakuntaa palvelle Arvo Ruskovaaran elämästä ja työstä. Jarrusta, jolla nimellä Arvo parhaiten muistetaan, on tulossa Lappeen kotiseutuyhdistyksen kustantama kirja ensi syksynä, todennäköisesti marraskuussa.

Arvo Ruskovaara aloitti poikatyöntekijänä Lauritsalan kauppalassa, joka vielä silloin kuului Lappeen seurakuntaan. Seurakuntajaon jälkeen hän jatkoi Lappeen seurakunnan työntekijänä jääden eläkkeelle nuorisohjaajan virasta kesällä 1975. Arvo työskenteli ennen Lappeenrantaan tuloaan kauppa-apulaisena, mutta Sulo Karpion ehdotuksesta hän haki avoinna ollutta poikatyön sihteerin virkaa ja tuli valituksi.

Arvo Ruskovaara oli tuhansille pojille ja nuorille kerhonjohtaja, isovelji, ystävä ja sielunhoitaja joka elämällään ja opetuksellaan viitoitti monille tietä seurakunnan toimintaan ja seurakunnan Herran yhteyteen. Monelle sota-vuosina omasta isästään vieraantu-neelle hän oli turvallinen isähahmo.

Hiipuvan leirinuotion äärellä viipyen tai nuorten opiskelupaikkakunnilta, jopa kaukaa kotimaasta lähetettyjen kirjeiden kautta moni poika tai nuori aikuinen sai hänen kanssaan pohtia elämän suuria kysymyksiä.

Jarru-nimen synty

Jarru-nimi, jolla Arvo Ruskovaara tunnettiin niin kerhopoikien, partio-

Päivä Jarrun matkassa -tilaisuudessa esiintyi myös Lappeen entisten nuorten kuoro, jota johti Maija-Leena Sientola.

laisten ja seurakunnan varttuneeman nuorison parissa kuin laajemaltikin sai alkunsa partiolippukunta Lappeen Sinisten polkupyöräveljuksella kesäkuun alussa vuonna 1952.

Savonlinnan kautta Partaharjun leirikylään Pieksämäelle suuntautuneen taivalluksen kääntyessä paluumatkalle innostuivat keulilla polkeneet pojat vauhtihurjasteluun, joka oli liikaa joukon nuorimmille. Arvo joutui sukku-loimaan menoa hilliten joukon kanssa pysymiseksi ja sai kiireisimmiltä ni-

men, joka nopeasti yleistyi muuttuneen kunnianimeksi, josta Jarru itsekään ei halunnut luopua.

– Mitä parhain nimi miehelle, jonka elämäntehtävänä on poikien oikea innostaminen uskon jaloon kamppailuun. Pojat voivat pitää turvallisesti vauhtia, kun tietävät, että on joku, joka oikeaan aikaan jarruttaa ja kehoittaa harkitsemaan tien valinnassa. Näin pohdiskelee yksi tuolloin keulalla polkeneista pojista, rovasti Paavo Hillo.

Jarrun matkassa kerho- ja partio-poikina kulki vuosittain noin viiden-

sadan pojan ja nuorukaisen joukko. Lisäksi hän oli mukana Lappeen seurakunnan tyttötyössä puurtaneen nuorisohjaaja Vieno Vähäsen kanssa varttuneempien nuorten seura-, retki- ja leiritoiminnassa sekä esiintyi usein miestenpäivien ja aikuisväestölle pidettyjen seuratilaisuuksien puhujana.

Jarru oli innokas partiolainen, joka oli aktiivisesti mukana Lauritsalan Siniveljien lippukunnan toiminnassa. Seurakuntajaon jälkeen Arvo herätti eloon uinuvan Lappeen Sinisten

lippukunnan, jota hän sitten johtikin lähes kahdenkymmenen vuoden ajan.

Vuonna 1947 tapahtuneen perustamisensa jälkeen lippukunnan toiminta oli hiljalleen hiipunut, kunnes se sai Jarrusta tarmokkaan johtajan.

Heimo Lipiäinen

(tekstin täydennykset Pertti Kakkonen)

Nuorisotyönohjaajasta lähetyssihteeriksi

Lappeenrannan seurakunnan työntekijänä on aloittanut tämän vuoden alussa uusi kasvo, lähetykskasvatussihteeriksi Pia-Leena Kuokkanen. Pia-Leena on syntynyt ja käynyt koulunsa Lappeenrannassa, joten hän nyt palasi juurilleen entiseen kotikaupunkiinsa.

Pia-Leena on valmistunut nuorisotyönohjaajaksi viime vuosikymmenen puolivälissä ja opinahjona oli silloisen Sisälähetyksen opisto Pieksämäellä. Ennen nykyistä tehtävänsä hän heti toimia vuosikymmenen ajan Joensuun Rantakylän seurakunnassa varhaisnuorisotyössä.

Seurakunnan työstä ja toiminnasta Pia-Leenalla on kokemusta rippikoulun isoisena toimimisesta ja Tuosan leiri-isännän tehtävistä jo ennen opiskelun aloittamista.

Mistäpä sitten idea uuteen tehtävään hakeutumisesta?

– Oikeastaan synnynä oli se, että puolisoni sai työpaikan täältä Lappeen-

Lähetyssoppi Toinin tuvassa Koulukadun varrella on myynnissä monenlaisia tavaraa. Sinne voi piipahtaa ilman ostopakkoa ihan vain kahville, sanoo Pia-Leena Kuokkanen.

rannasta. Ja minäkin aloin miettiä, olisiko tarjolla sopivaa työtä entisessä kotikaupungissani.

Toisaalta entinen kotikaupunki veti puoleensa jo siitäkin syystä, että sukulaisia on Lappeenrannassa.

Lähetykskasvatussihteeriksi on jo nimensäkin mukaisesti enemmän kuin vain pelkkä lähetyssihteeriksi.

Koulutus lähetyssihteerin tehtäviin hoituu työn ohessa osallistumalla lähetyksen ja kansainvälisen diakonian kurssiin Järvenpäässä.

Pia-Leena osallistuu muun muassa yhden rippikoululeirin vetämiseen. Sen lisäksi on tarkoitus vieraila kouluissa kertomassa lähetystyöstä.

Toinin tupa keskellä kaupunkia

Lähetyssoppi Toinin tupa tulee olemaan jatkossakin seurakuntakeskuksessa. Työsarkaa lähetyssopen tutuksi tekemisessä riittää vieläkin, vaikka se

on toiminut jo toistakymmentä vuotta. Vapaaehtoisia tuvan toiminnassa on toistaiseksi riittänyt, vaikka lisääkin tuki kaivattaisiin.

Toinin tupa ei ole vain tavaroiden myyntipaikka, vaan se on samalla myös kahvittelu- ja levähdyspaikka aivan kaupungin keskustassa.

Pia-Leenan huolena on, että lähetysväki tahtoo olla jo iäkästä. Miten saada nuoremmat kiinnostumaan lähetyksiästä?

Lähetykskasvatussihteerin työssä tärkeää on myös se perustyö eli yhteydenpito lähetteihin ja niihin, jotka tätä työtä tukevat.

Lähetystyössäkin tarvitaan euroja, jotta niitä lähettejä saadaan eri puolille maailmaa. Ja tässä tarvitaan niitä ihmisiä, joitten kädenjäljet näkyvät Toinin tuvan hyllyillä.

Pertti Kakkonen

Sinun edestäsi -pääsiäisnäytelmä valmistaa hiljaiselle viikolle

PÄÄSIÄISEEN valmistautumisen voi aloittaa menemällä seuraamaan Lappeen Marian kirkossa esitettävää pääsiäisnäytelmää Sinun edestäsi. Tässä perinteisessä näytelmässä käydään läpi Jeesuksen viimeisen pääsiäisen vietto Jerusalemissa lähes kaksituhatta vuotta sitten.

Jeesuksen tulo kaupunkiin ja siellä seuranneet tapahtumat tuodaan katsojien eteen kertojen Aino Kerolan ja Martti Oikkosen toimesta kronologisessa järjestyksessä ja tarinaa elävöittää Lappeenrannan alueen seurakuntalaisista koostuva yli neljäkymmenhenkinen juutalainen kansa.

Esityksessä on mukana Alakylän koulun musiikkiluokkien kuoro, harjoittajina Eeva Penttilä, Juha Penttilä, Seija Rimpinen ja Tapani Ylinen ja urkurina toimii Kari Pettinen. Yleisö pääsee osallistumaan näytelmään yhteislaulujen muodossa. Vaikuttavin lauluista on Hoosianna, mitä juutalai-

Palmusunnuntaisin on Lappeen kirkossa jo useana vuonna esitetty Anja Hytti-Oikkosen kirjoittama ja ohjaama pääsiäisaiheinen näytelmä Sinun edestäsi. Näytelmässä on mukana kymmeniä vapaaehtoisia esiintyjä.

nen kansa lauloi Jeesukselle hänen ratsastaessaan aasilla Jerusalemiin.

Vertauksilla selvitetään meidän lähimmäisemme ja heidän auttamisen antamalla uhriarkkuun ropoja. Näistä kertoo rovasti Jorma Taipale, joka lukee lisäksi ehtoollisen asetus sanat, Isä meidän rukouksen ja Herran siunauksen. Näytelmän aikana juutalainen kansa kerää yleisöltä almuja hyvään tarkoitukseen käytettäväksi.

Näytelmän käsikirjoittaja ja ohjaaja Anja Hytti-Oikkonen on hyvillään siitä, että samat esiintyjät tulevat mukaan vuodesta toiseen. Monet ovat sanoneet, ettei näytelmän tunnelmasta voi olla poissa. Myös yleisön joukossa on katsojia, jotka palaavat vuosi vuoden jälkeen katsomaan näytelmää.

Sinun edestäsi -pääsiäisnäytelmä palmusunnuntaina 16.3. klo 18 Lappeen Marian kirkossa. Tilaisuuteen on vapaa pääsy.

Kirkkomusiikkiviikko kutsuu laulamaan

LAPPEENRANNAN seurakuntayhtymässä järjestetään 20.-27.4. jo perinteeksi muodostunut kirkkomusiikkiviikko. Tänä vuonna kirkkomusiikkiviikon aikana kutsutaan seurakuntalaisia laulamaan yhdessä.

Yhdessä laulaminen on keskeisesti kuulunut kristittyjen kokoontumisiin kautta aikojen. Laulaminen on kiitoksen kieli. Laulaen on ylistetty ja rukoiltu, viety yhteisiä asioita Jumalalle.

Kirkkomusiikkiviikko alkaa jumalanpalveluksilla Lappeenrannan seurakuntayhtymän kirkoissa. Jumalanpalveluksissa on avustamassa paikalliskunnan kuoroja ja soittajia.

Sunnuntaina iltapäivällä Sammonlahden seurakunnan lapsikuorolaiset pitävät oman konsertin Sammonlahden kirkossa. Tiistaina järjestetään eri puolilla kaupunkia yhteislaulutilaisuuksia, joihin voi tulla toivomaan oman toivevirtensä yhdessä laulettavaksi. Keskiviikkoiltana kanttorit pitävät oman konsertin Lappeenrannan kirkossa.

Torstaina päivällä lauletaan yhdessä perinteisiä hengellisiä lauluja Lappeen kirkossa. Illalla Nuijamaan seurakunnan Sunnuntai-laulajat esiintyvät Nuijamaan seurakuntatalolla. Illan teema on ”Sydämen puhetta Jumalan kanssa”. Samana iltana Lappeenran-

Lappeenrannan ja Sammonlahden seurakuntien lapsikuorot esiintyvät viime syyskuussa valtakunnallisten diakoniatyöntekijöiden päivien päätösjuhlassa kanttori Anu Piutula-Heinonkosken johdolla.

nan seurakunnan Kamarikuoro laulaa Toivon torstai-illassa Lappeenrannan kirkolla.

Perjantai on uudempien hengellisten laulujen päivä. Perjantai-iltana Sammonlahden seurakunnan nuoret laulavat ja laulattavat Nuoren seurakunnan veisuja, meille mo-

nille niin muistorikkaita riparilauluja.

Lauantaina illansuussa tutustutaan Lappeen kirkossa häämusiikkiin. Kanttorit esittävät kirkkoon sopivia vanhoja ja uusia häämarsseja sekä lauluja erityisesti vihkiäisiä suunnitteleville.

Sunnuntaina lauletaan Lappeenrannan kirkon alasilissa Lauluvarpusten johdolla läpi hengellisten lastenlaulujen kehitystä vanhoista pyhäkoululauluista Lasten virsiin. Lauritsalan kirkossa iltapäivän säveliä soittavat Pyrhösen perheen muusikot.

Kirkkomusiikkiviikko päättyy Lappeenrannan kirkossa urkukonserttiin, jossa urkutaiteilija Harri Viitanen soittaa Veteraanipäivän kunniaksi mm. Sibeliuksen urkumusiikkia. Konsertissa kuullaan monipuolista urkujensoittoa, onpa hän luvannut taikoa uruista esiin lintujen lauluakin.

Kuvat kertovat

SAMMONLAHDEN seurakunta tulee tänä vuonna 20 vuoden ikään.

Sinulla saattaa olla hallussasi kuvia, jotka liittyvät seurakunnan toimintaan kerhoista, leireiltä, matkoilta, harrastuspiireistä, kirkollisista

toimituksista, jumalanpalveluselämästä, arjesta tai juhlasta.

Etsimme persoonallisia, moni-ilmeisiä, kaikkien ikäluokkien toimintoista kertovia kuvia. Kuvan laatu ei aina ole ratkaiseva, vaan sen sisältävä

viesti. Jos olet valmis antamaan kuvia käyttöön, niin toimita ne Sammonlahden seurakuntatoimistoon tai ota yhteys Jukka Lehtiseen, puh. 0400-200679.

Myöskin sellaiset historialliset vanhat kuvat, jotka kertovat nykyisen seu-

rakunta-alueen entisestä ilmeestä (Huhtiniemi, Uus-Lavola, Kourula, Skinnarila) kiinnostavat meitä.

Kuvamateriaalia tarvitsemme seurakuntakirjaan, joka ilmestyy loppuvuodesta. Kaikki meille toimitetut kuvat

palautetaan. Kuvista, jotka lunastetaan kirjaa varten, palkitaan pienellä lahjalla.

Sammonlahden seurakunnan juhluvoiteen liittyä monia tilaisuuksia vuoden varrella, jotka huipentuvat adventin pääjuhlaan.

Muistat sie ko Herkko

ROVASTI Herkko Kivekäs toimi Lappeenrannassa pappina vuodesta 1946 eläkkeelle jäämiseen 1976 asti. Kappalaisena, kirkkoherrana ja uskonnon opettajana hän jäi monien mieleen. Hertta Noron kanssa tehty nuorisotyö ja siitä kehittynyt Nuorten lähetyspiiri kasvattivat suuren joukon työntekijöitä niin kirkolle kuin Suomen Lähetysseurallekin.

Kokonaiskirkon hallintoon Herkko Kivekäs osallistui pitkäaikaisena kirkolliskokousedustajana. Hänet muistetaan myös lehtikirjoittajana, kirjailijana ja virsirunoilijana, mutta ennen muuta ihmisläheisenä ”omana” pappina, jonka erityinen armo-

lahja oli huumorin ja armontajun yhdistelmä.

On aika saada Herkko kirjaksi. Pekka Kivekäs ja Matti J Kuronen suunnittelevat kirjaa työnimellä Muistat sie ko Herkko. Tarkoituksena on koota hänen seurakuntalaistensa ja työtovereittensa muistoja esimiehestään ja papistaan. Toivomme saavamme Herkkoa käsitteleviä muistoja, tapatumia ja muuta hänestä kertovaa materiaalia teosta varten.

Materiaalin voi toimittaa kevään aikana osoitteeseen Matti J Kuronen, Herhiläisentie 19 53650 Lappeenranta tai sähköpostitse matti.kuronen(at)pp.inet.fi.

Lappeenrannan seurakunnan eläkkeellä oleva kirkkoherra Herkko Kivekäs kuvattuna Aionkadun kodissaan kesällä 1990. Viime lokakuussa 97 vuotta täyttänyt rovasti Kivekäs asuu nykyisin Vantaalla.

Raamattu tai Raamatun osa julkaistu 2454 kielellä

MAAILMAN KIELTEN lukumääräksi arvioidaan 7000. Vuoden 2007 loppuun mennessä vähintään yksi kokonainen raamatunkirja on käännetty 2454 kielelle. Näistä koko Raamattu käännettiin viidelle ja Uusi testamentti 20 uudelle kielelle. Tällä hetkellä Uusi tai Vanha testamentti on saatavissa 1168 ja koko Raamattu 438 kielellä.

Suomen Pipliaseura tukee eri puolilla maailmaa tehtävää raamatunkäännös- ja levitystyötä. Suurin yksittäinen hanke on raamatunkäännöstyö kahdelletoista Venäjän alueella puhuttavalle suomensukuiselle kielelle.

Vuoden 2007 aikana tässä hankkeessa julkaistiin seuraavat käännökset: Uusi testamentti vepsäksi, Jobin kirja udmurtiksi, Johanneksen evankeliumi komipermjakiksi, otteita Luukkaan evankeliumista hantiksi ja mansiksi sekä Matteuksen evankeliumi vienankarjalaksi.

Raamatun kielitilasto sisältää kaikki ne kielet, joilla Raamattu tai

sen osa on julkaistu painettuna 1400-luvun puolivälistä alkaen. Tilastoon on otettu kaikki ne vähintään yhden kokonaisen Raamatun kirjan sisältämät julkaisut, jotka on rekisteröity viime vuonna joko Amerikan Pipliaseuran kirjastossa New Yorkissa tai Britannian ja Ulkomaiden Pipliaseuran kirjastossa Cambridgessa tai Brasilian Pipliaseuran kirjastossa. Tilasto sisältää myös pipliaseurojen ulkopuolisten organisaatioiden julkaisuja.

Suomen Pipliaseura on Yhtyneiden Raamattuseurojen verkoston suomalainen jäsen. Pipliaseurat toimivat yli 200 maassa. Yhtyneet Raamattuseurat on mukana yli 500 käännöshankkeessa eri puolilla maailmaa.

Tavoitteena on käännös, joka on uskollinen alkukieliselle tekstille ja välittää Raamatun sanoman. Yhtyneiden Raamattuseurojen verkosto on maailman laajin toimija raamatunkäännös- ja levitystyön alueella.

Yhteisvastuukonsertti tuotti lähes 11 000 euroa

Yhteisvastuukonsertissa helmikuussa esiintyivät Pave Maijanen, Minna Pirilä-Martti ja Kai Hyttinen. Säestävänä orkesterina toimi Keorke & Klaani. Konsertti tuotti Lappeenrannan seurakunnan keräyskassaan noin 10 700 euroa.

Teuvo Eskelisen lauluja jälleen levyllä

LAPPEENRANTALAINEN musiikin tekijä ja esittäjä Teuvo Eskelinen on julkaissut jälleen lauluistaan äänilevyn, jonka julkistamiskonsertti pidettiin tammikuun puolivälissä Myyrmäen kirkossa Vantaalla.

Konserttimatkalla oli mukana myös reilut kolmekymmentä henkeä Etelä-Karjalasta.

Konsertissa esiintyivät samat taiteilijat kuin levylläkin baritoni Jaakko Kortekangas ja sopraano Johanna Bister, joiden erinomaisena säestäjänä toimi pianisti Ilkka Paananen.

Tämän levyn laulujen – kuten aiempienkin – sovituksesta on vastannut Sami Junnonen, joka toimi myös konsertin huilistina yhdessä Lauri Toivion kanssa.

Levyllä on kaikkiaan kuusitoista laulua ja se on saanut nimekseen Tartu hetkeen, ihminen.

Levyn äänityksestä on vastannut ammattitaidollaan alan konkari Esko

Levyn julkistamiskonsertissa Myyrmäen kirkossa esiintyivät Lauri Toivio (vas.), Sami Junnonen, Ilkka Paananen, Johanna Bister ja Jaakko Kortekangas.

”Suikki” Jääskä.

Tämän kuten muitakin Teuvon julkaisemia levyjä ja nuotteja voi tilata hänen omilta nettisivuiltaan osoitteessa: www.alekseiseljer.com.

Aleksei Seljer on taiteilijanimi, jota hän käyttää omissa lauluissaan.

Levyä voi kysellä myös suoraan tekijältä itseltään p. 0400 423 176.

MEIDÄN AIKAMME -MESSUT

LAPPEENRANNAN KISAPUISTON JÄÄHALLISSA

9.-10.5.2008 KLO 9-17

Meidän Aikamme –messut on yli 50-vuotiaille aktiivisille aikuisille suunnattu -messutapahtuma

Juontajina Saija Palin ja Mikko Alatalo

MESSUJEN PÄÄTEEMOINA:

- hyvä elämä ja terveys
- oma talous ja yhteiskunta
- harrasteet ja vapaa-aika sekä
- koti ja asuminen

KATSO LISÄÄ WWW.MEIDANAIKAMME.FI

Kristillisen kirjan viikko

Kristillisen kirjan viikkoa vietetään tänä vuonna 10.–16. maaliskuuta, siis hiljaisen viikon alla. Viikko tulee näkymään niin seurakunnissa kuin kirjakaupoissa eri puolilla Suomea. Monet seurakunnat ovat lähteneet tapahtumaan mukaan järjestämällä kristillisen kirjan iltoja tai muita kirja-aiheisia tilaisuuksia.

Seurakunnille on toimitettu myös saarnavinkkejä viikon aiheisiin liittyen. Kristillisen kirjan viikkohan käynnistyy Marian ilmestymispäivästä ja päättyy palmusunnuntaihin. Myös kirjakaupoille on välitetty erilaisia toimintavinkkejä ja materiaalia. Kustantajat ovat tarjonneet niille myös kirjailijavieraita.

Viikon esilläpitoa varten on painettu graafikko Katja Kuittisen suunnittelema kirja-aihetta tyyllittelevä juliste. Aiemminkin töistään palkitun Kuittisen juliste voitti graafisille suunnittelijoille järjestetyn kutsukilpailun, jossa lopullinen valinta tehtiin kolmen tasokkaan ehdokkaan kesken. Kuittinen kertoo hakeneensa julisteeseen pohdiskelevaa ja hiljaista tunnelmaa. Tunnuksen kirjan kannet muodostavat rukoilevat kädet. Julisteen väri, violetti, tulee paastonajasta, ja symboloi myös pohdiskelevuutta.

Kristillisen kirjan viikon taustalla on perinteiseen tapaan Kristilliset kustantajat ry, ja mukana on eri kirkko- ja tunnustuskuntia luterilaisista

helluntailaisiin ja vapaakirkollisiin.

– Tavoitteenamme on saada näkyvyyttä kristilliselle kirjallisuudelle aikana, joka on kirjojen sisällön kannalta luonteva. Paaston aikanahan monet suomalaiset etsivät itselleen hengellistä luettavaa. Myös tiedotusvälineet hakevat pääsääntöisesti kristillisiä juttunaiheita, yhdistyksen puheenjohtaja Merja Pitkänen (Päivä Oy) toteaa.

Kirjallisuus on kirkon lapsi

– Kirjallisuus on kirkon lapsi, muistuttaa Kristillisen kirjan viikon suojeleja, Espoon hiippakunnan piispa Mikko Heikka.

– Meillä Pohjoismaissa ja Keski-Euroopassa koko kirjallisuus on syntynyt kirkon helmassa. Aluksi julkaistiin lähinnä kansaa sivistävää tietokirjallisuutta ja uskonnollista kirjallisuutta, mutta vähitellen skaala laajeni.

Nykypäivän kristillisen kirjallisuuden Heikka näkee yhdeksi kirjallisuuden lajityypiksi, jota koskevat samat laatuvaatimukset kuin muutakin kirjallisuutta.

– Uskonnollinen kirjallisuus on kirjallisuutta, jossa uskonnollisella kysymyksenasettelulla on tärkeä rooli. Kristillinen kirjallisuus on taas sellaista uskonnollista kirjallisuutta, joka liittyy kristinuskoon ja kristilliseen kirkkoon, hän määrittelee.

– Hyvä kirjallisuus on hyvää kaikkialla, eikä hengellisyys ole tekosyy

kirjoittaa huonoa tekstiä. Mitä enemmän julkaistaan laadukasta kristillistä kirjallisuutta, sitä enemmän sitä myös luetaan, piispa uskoo.

Piispa Heikka näkee kristillisellä kirjalla kolme keskeistä tehtävää, jotka liittyvät uskoon, elämään ja kirkkoon. Kristillinen kirjallisuus ruokkii uskonelämää. Toisaalta se antaa eväitä elämän suurten kysymysten, kuten kärsimyksen ja kuoleman, käsittelyyn, jotka yhdistävät kaikkia ihmisiä. Lisäksi se välittää tietoa kirkosta ja kristinuskon perusteista.

Piispa Heikka korostaa, että kristilliset kirjat ovat tärkeitä työkaluja myös seurakuntien työntekijöille. Itse hän on viime aikoina lukenut muun muassa Avilan Teresan klassikkoa Sisännen linna.

Kristilliset kustantajat ry:n tavoitteena on edistää kristillistä julkaisu-toimintaa ja kristillisten kustanteiden levittämistä. Yhdistyksessä on tällä hetkellä 16 jäsenkustantamoa, jotka edustavat useita eri kirkkoja ja kristillisiä tahoja. Yhdistyksen puheenjohtajana toimii toimitusjohtaja Merja Pitkänen (Päivä Osakeyhtiö) ja varapuheenjohtajana Kirjapajan johtaja Anne-Maria Lantta (Kotimaa Yhtiöt Oy).

Kristilliset kustantajat ry järjestää Kristillisen kirjan viikon lisäksi vuosittain myös Vuoden kristillinen kirja -kilpailun.

Valtakunnalliset lähetysjuhlat Oulussa

SUOMEN LÄHETYSSEURAN valtakunnallisia lähetysjuhlia vietetään ensi kesänä Oulussa 13.–15.6. Juhlan järjestävät yhteistyössä Oulun evankelis-luterilaiset seurakunnat ja Suomen Lähetysseura. Juhlille odotetaan lähes 17 000 vierasta. Juhlien teema on ”Minkä tähden”. Tähti viittaa Beetlehemien tähden, ja onhan Oulu myös virallinen tiernakaupunki. Toisaalta juhlilla myös halutaan tuoda esille niitä monia hyviä asioita, joiden tähden lähetystyötä tehdään.

Lähetysjuhlille on tulossa vieraita monesta ilmansuunnasta. Osanottajia odotetaan ainakin Lähi-idästä, Pakistanista, Tansaniasta, Kolumbiasta ja Namibiasta.

Juhlien ohjelmaan sisältyy kymmeniä eri tilaisuuksia, mm. raamattuhetkiä, seuroja, draamaa, erilaisia jumalanpalveluksia ja tietoa lähetystyön ajankohtaisista tapahtumista. Pääohjelman lisäksi nuorille on oma ohjelmansa, lapsille ja varhaisnuorille omansa. Oulussa on ensi kertaa suunniteltu myös omaa ohjelmaa erityisesti nuorille aikuisille, mm. piknikkiä ja jazz-iltamaa.

Musiikin osuus on juhlilla aina vahva ja tarjonta laajaa. Oulussakin ohjelmassa on virsien lisäksi monenlaista gospelia, klassista musiikkia, etnoa ja jazzia, yhteislauluakaan unohtamatta. Musiikkia esittävät niin paikalliset kokoonpanot kuin Lähetysseuran omat kuorot. Oulun juhlille on myös tulossa nuorisokuoro Beit Sahourista, Länsirannalta.

Miesten hiihto- ja lasketteluretki Leville 5.–12.4.08.

Majoitus Kittilän Rautuskylän leirikeskuksessa. Mukavaa menoa monipuolisissa maastoissa ja rinteissä illanistujaisineen.

Matkan hinta omalla bussilla majoituksineen ja aterioineen 400 euroa.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset Sammonlahden seurakuntatoimistoon puh. 6126501 tai retken vetäjälle Jukka Lehtiselle puh.0400-200679.

Hiljaisuuden retriitti Tuosassa 25.–27.4.08

”Sydämen puhetta Jumalan kanssa”

Retriitin ohjaavat Mika Lehtola ja Marja-Leena Sokura. Hinta on 60 e (lappeenrantalaiset), 80 e (muut). Omat lakanat.

Ilmoittautuminen perheasiain neuvottelukeskukseen 1.4.08 mennessä puh. 6126258.

Hiljaisuus on äänistä täydellisin, tule kuuntelemaan sitä.

Irlanti seitsemässä päivässä 13.–20.09.2008

Matkan hinta 1490 euroa. Sisältää mm. lennot, retket, sisänpääsyn ja puolihoidon.

Tarkemmin Reijo Moilanen p. 044 750 1628. Vastuullinen matkanjärjestäjä Pohjolan Matka.

Muistoja vuosien varrelta Sammonlahden kirkolla

Sunnuntaina 6.4. klo 18 on Sammonlahden kirkolla mahdollisuus kuulla runoja ja musiikkia. Seurakunnan entisistä ja nykyisistä läheteistä mukana ovat mm. Anne Gröhn, Elina Lind, Reima Santala ja Ritva Teräväinen. Pastori Arvo Survo laulaa ja lausuu runojaan.

Teuvo Eskelinen esittää Asko Pesosen sävellyksiä Pirjo Nuutilan runoihin ja Jukka Lehtinen omia runojaan. Seurakuntakuoron ohjelmistossa on Jukka Lehtisen ja Anu Piutula-Heinonkosken lauluja ja Harri Iljinillä Jaakko Löytyn lauluja. Tilaisuuden lopuksi kahvitarjoilu.

Retki lähetysjuhlille Ouluun 13.–15.6.08

Matka tehdään yhdessä Imatran rovastikunnan kanssa. **Linja-auto lähtee** Lrannan Matkakeskuksesta pe 13.6. klo 6.15 (perillä Oulussa n. klo 16).

Paluumatka alkaa su 15.6. klo 16, perillä Lrannassa n. klo 1.40. Bussimatkan hinta 50 e.

Majoitus Holiday Innissä. Hinta 80 e (2 hengen huone/hlö 2 vrk), 130 e (yhden hengen huone/2 vrk).

Sitovat ilmoittautumiset pe 11.4. mennessä Eija Mätölle p. 05-6235500 tai 050-5676618 tai eija.matto@evl.fi

Palmusunnuntain jumalanpalvelus Alakylän koululla sunnuntaina 16.3.2008 klo 13

Alakylän ala-asteen oppilaat laulavat. Kahvi- ja mehutarjoilu.

Katso www.alakyla.fi

Ammattitaidolla yksilölliset hautaustoimiston ja kukkakaupan palvelut

Suomen Kivivalmiste Oy:n hautakiviedustus

Mirjamin Kukka

KUKKAKAUPPA - HAUTAUSTOIMISTO

KAUPPAKATU 49, PUH. 05- 453 1604

KUKKAKAUPPA - HAUTAUSTOIMISTO

Nyberg Ky

Kauppakatu 41
Puh. (05) 451 3449,
53100 LAPPEENRANTA

Saimaantie 6
Puh. (05) 453 4200
54100 JOUTSENO

Hautaustoimisto ja Kukkakauppa

Tolvanen Oy

ALAN PALVELUA LAPPEENRANNASSA

VUODESTA 1928

Kauppakatu 53 Lappeenranta

☎ (05) 453 0568, (05) 453 0772

RipariVisalla pelattu puoli miljoonaa peliä

VÄHEMMÄN vakavahenkisen netti-peli RipariVisa on kerännyt hyvän suosion ja laajenee nyt uudella sanapelillä. RipariVisaa pelataan osoitteessa <http://evl.fi/riparivisa>.

Helmikuun alusta pelivalikoimaan lisättiin Riparisanat-peli. Siinä rippikouluun liittyviä sanoja kootaan oikeaan järjestykseen tavuja tai kirjaimia näytöllä siirtämällä.

Palvelu on otettu hyvin vastaan. Päivittäin pelaajia on joitakin satoja, kuukaudessa keskimäärin 12 000 ja kahden ensimmäisen toimintavuoden on pelattu lähes puoli miljoonaa peliä. Parhaat pelaajat listautuvat viikon Top 10:in.

RipariVisan kysymyksiä on tällä hetkellä 1 000 kolmessa kategoriassa: helpot, normaalit ja vaikeat. Kuvallisia kysymyksiä on mukana 150.

– Pelivalikoimaa on tarkoitus kevyään aikana kasvattaa ainakin vielä yhdellä lisäpelillä. Tulevaisuudessa meillä voi olla erilaisten pelien perhe ja mukana myös palveluja, jotka eivät mittaa nopeutta tai tietoja, kertoo rippikoulusihteeri Jarmo Kokkonen Kirkkohallituksesta.

RipariVisa edustaa ”edutainmentia”, jossa yhdistyvät viihde ja tieto. Visa avautuu kirkon rippikoulusivuilta ja tarjoaa faktatiedon oheen hieman vuorovaikutteisuutta. Palvelu on helppo liittää seurakunnan omille sivuille, nuorten nettisivuille tai koulun palvelimelle.

Nimestään huolimatta RipariVisa käy kaikenikäisille huviksi ja vähän muistin virkistykseksi. Peli toimii myös rippikoulun ja isokoulutuksen välipalana tai koulun uskontotunnilla.

– Kristinuskon heijastuu kulttuurisamme lukemattomin tavoin. Pelissä otamme huomioon kristinuskon vaikutukset esimerkiksi kielessä, tapakulttuurissa, historiassa ja musiikissa”, sanoo Jarmo Kokkonen.

Uusia kysymyksiä ja kehittämisside- oita voi lähettää joko pelin kautta tai sähköpostilla jarmo.kokkonen@evl.fi. RipariVisa toteutetaan yhteistyössä Älypää Oy:n kanssa. (KT)

LAKIASIANTOIMISTO varatuomari

ERKKI STRANG KY

Testamentit, perunkirjoitukset, perinnönjaot ja muut lakiasiat.
Valtakatu 37 B 10,
53100 Lappeenranta
puh. (05) 451 3777,
0400 652 097.

Kivikokko Oy

Partalantie 17, 53400 L.ranta
Puh. (05) 458 1874
Fax. (05) 458 1942
Auto 0400 909 084
www.hautakivi.com

Lappeen seurakunnan lähetystyön

pääsiäismyynti 13.–14.3.08 klo 10–15 lähetysten talkootilassa, Valtakatu 38 II krs.

Yhteisvastuu-kahvila

pe 14.3.2008 klo 10–14 Lappeen srk-salissa, Kirkkokatu 10 A

Tervetuloa!

Lappeen srk:n lähetys- ja diakoniatyö

Retki Kupanitsaan 5.–8.6.08

Viipurista Narvan mutkaan Arvo Survon ja Jorma Suden matkassa. Bussin reitti Lappeenranta-Viipuri-Kupanitsa, jossa kiertoajelut Arvo Survon johdolla. Käydään myös Martti Rautasen kotitalolla.

Retken alustava hinta: majoitus Kupanitsan kirkolla 160 euroa, hotellimajoituksessa 240 euroa (sis. ryhmäviisumin, ruokailut ja vakuutuksen). Omalla viisumilla matkustavat saavat alennusta 45 euroa.

Lisätietoja matkan vetäjältä Jorma Sudelta p. 044-5253773. Tiedustelut ja varaukset Timo ja Irja Puonti p. 4528413.

Ilmoittautumiset Sammonlahden srk-sihteerille Helena Hienoselle p. 6126 513.

Ylös Jerusalemiin pääsiäis- tapahtuma Lauritsalan kirkolla

Avoimna yleisölle:

Ma 17.3. klo 17–19.30
Ti 18.3. klo 17–19.30
Ke 19.3. klo 17–19.30
Pe 21.3. klo 12–18
La 22.3. klo 12–16

Kierrokset ovat maksuttomia ja tehdään 15–20 hengen ryhmissä. Lähdot 10 min. välein. Matka-aika n. 30 min. Varaa paikkasi kierrokselle srk-kodin sisääntuloaulasta. Basaarin ja kahvion tuotto lähetystyöhön.

Ahtisaarna ma 17.3.– ke 19.3. klo 20 kirkossa pääsiäistapahtuman viimeisen ryhmän saavuttua kirkkoon.

Sammonlahden seurakunnan lähetystyötä

La 15.3. klo 11–13 myyjäiset ja kirpputori
Ma 17.3. klo 18 hiljaisen viikon hartaus Kourulan srk-kodilla
Su 6.4. klo 18 Muistoja vuosien varrelta runokonsertti 6.–15.4. Kylväjän lähetysnäyttely mongolilainen Jurttu
Su 11.5. klo 11–13 äitiänpäivälounas ja kahvit
Ti 20.5. retki Luumäelle yhdessä diakoniatyön kanssa
13.–15.6. rovastikunnan yhteinen linja-autoretki lähetysjuhliille Ouluun.

Lähetyspiiri parillisen viikon keskiviikkona Sammonlahden kirkolla takahuoneessa klo 13. Puuhapajassa kirkon alakerrassa mahdollisuus kutoa ja ommella lähetykselle tai itselle. Saatavana valmiita tai tilauksesta erilaisia käsitöitä esim. liinoja, mattoja tai ompelutöitä.

Seurakuntatoimistolla myytävänä adresseja ja kortteja. Lähetysten myyjäisvitriini Ankkurisalissa, kysy lisää lähetyssehteeriltä.

Tervetuloa mukaan, jos voit auttaa tilaisuuksien järjestelyssä ja muissa asioissakin. Ota yhteyttä lähetyssehteerille Marita Smeds p. 6126 514 tai 044 7501 659 päivystys ti klo 10–13 ke klo 10–12, marita.smeds@evl.fi

* * *

**Myyjäiset ja kirpputori Sammonlahden kirkolla
la 15.3. klo 11–13**

Alkuhartaus Anne Gröhn. Myynnissä: rokkia, kahvia, leivonnaisia, käsitöitä, kortteja, arpajaiset. Tavaroiden vastaanotto pe klo 9–18 ja la klo 9–11.

Kirkkomusiikkiviikon 20.–27.4.08 tilaisuudet

Su 20.4.

- klo 10 Jumalanpalvelukset kirkkoissa
- klo 15 Sammonlahden lapsikuorojen konsertti, Sammonlahden kirkko
- klo 18 Seurakuntien soitto-kunnan konsertti, Lappeen kirkko

Ti 22.4.

- klo 13 Toivevirsiä, Lauritsalan seurakuntakoti
- klo 14 Toivevirsiä, Lappeenrannan srk-keskus, Koulukatu 10
- klo 19 Toivevirsi-ilta, Sammonlahden kirkon Ankkurisalilla

Ke 23.4.

- klo 19 Kanttoreiden konsertti, Lappeenrannan kirkko

To 24.4.

- klo 13 Hengellisten laulujen yhteislaulutilaisuus, Lappeen kirkko
- klo 18 ”Sydämen puhetta Jumalan kanssa”, Sunnuntailaulajat, Nuijamaan seurakuntakoti
- klo 18 Toivon torstai, Lappeenrannan seurakunnan kamarikuoro, Lappeenrannan kirkko

Pe 25.4.

- klo 19 Riparilaulut - Nuoren seurakunnan veisujen yhteislaulutilaisuus, Sammonlahden kirkko

La 26.4.

- klo 16 Hämmäsiikkia vihkiäisiin, Lappeen kirkko

Su 27.4.

- klo 10 Jumalanpalvelukset kirkkoissa
- klo 13 Pyhäkoululauluista lasten virsiin, Lauluvarpuset, Lappeenrannan kirkon alasali
- klo 15 Iltapäivän sävel ja sana, Markku Pyrhösen muistokonsertti, Suvi Matilainen, viulu, Tuomas Matilainen, huilu, Tuomas Pyrhönen, urut, Lauritsalan kirkko
- klo 19 Urkukonsertti, Harri Viitanen, urut, Lappeenrannan kirkko

Retki Viipuriin

Jumalanpalvelusretki Viipuriin, jossa vietetään Etelä-Karjalan Piipliaseuran 190-vuotisjuhla 20.4.08.

Ilmoittautuminen 3.4. mennessä seurakuntayhtymän keskukseseen p. 612600. Matkan hinta noin 60 euroa osallistujamäärästä riippuen. (Sis. ryhmäviisumin, matkavakuutuksen, matkat, ruokailun, kahvit).

Asiakirjat: Passikopio, matkavakuutuksesta kopio, jos on (kortin kummastakin puolesta, jossa oltava voimassaolo-aika näkyvässä). Huom. Passin oltava voimassa väh. 6 kk matkan jälkeen. Jos oma viisumi, retken hinta on 25 e.

Sansan lähetyspäivät Lappeenrannassa 29.–30.3.08

La 29.3.

- 13.30 Päivien avaus, Ilpo Perttilä, Raamattutunti, Jukka Norvanto
- 14.30 Kahvi
- 15.00 Terveisiä Kroatiasta, Hilka Häkkinen
- 15.15 Raamattutunti, Jukka Norvanto
- 16.00 Päivän päätös, Kari Eskelinen

Su 30.3.

- 10.00 Messu Lappeenrannan kirkossa, Reijo Moilanen, Ilpo Perttilä, Kari Eskelinen, uuden lähetyskasvatussihteerin virkaan siunaaminen
- 13.00 Raamattutunti, Jukka Norvanto
- 14.00 Kahvi
- 14.30 Lähetysjuhla, Juha Tiihonen, Jukka Norvanto, Kari Eskelinen; kurukhin kielisten radio-ohjelmien tilanne, kanttori Seija Tapanainen

Lähetystyötä Lrannan seurakunnassa

- Leivonnaismyyjäiset + korukirppis ke 19.3. Koulukatu 10 kerhuhuoneessa.
- Lähetyssoppi Toinin Tupa suljettu to 20.3. - ma 24.3.